

Д. П. Урсу

Лятіф-Заде Абдулла Абільйович

ЛЯТІФ-ЗАДЕ Абдулла Абільйович (26. 08. 1890, Сімферополь – 17. 04. 1938, там само) – письменник, літературознавець, тюрколог-мовознавець. Учасник 1-ї світової війни. Навч. в Академії образотвор. мистецтва (Москва, 1928–31), Держ. академії мистецтвознавства (Москва, 1931–32; Ленінград, 1932–34). До 1920 займався пед. діяльністю; відтоді працював у крим. профспілках; 1927–30 – відп. секр. респ. комітету Товариства нового тюрк. алфавіту; 1935–36 – співроб. Крим. пед. інституту (Сімферополь). Брав участь у перекладі кримськотатар. мови з араб. графіки на латинську. Учасник 2-ї Всекрим. орфогр. конф. (1929). Публікував вірші, театр. рец., літературозн. статті у часописах, зокрема у ж. «Червоний шлях» (Харків, 1927). Твори і статті Л. вміщено у кн. «Хаял-омюр» (Акъмесджит, 2005). Товаришував із П. Тичиною й А. Кримським. Досліджував історію крим. літ-ри. 1938 звинувач. у націоналізмі, засудж. до розстрілу.

Основні твори

Наyal – Ömür. 1910; Şairge. 1923; Ahır Zaman Kuşu. 1923; Aqınğa. 1923; Yañı Saz. 1928; усі – Сімферополь.

Рекомендована література

1. Кримський А. Література кримських татар // Студії з Криму. К., 1930;
2. E. Ülgen. Kirimli şairia Lâtifzade (1890–1938) // Emel. 1995. № 207;
3. Урсу Д. Очерки истории культуры крымскотатарского народа (1921–1941). Сф., 1999.

Бібліографічний опис:

Лятіф-Заде Абдулла Абільйович / Д. П. Урсу // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60069>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).